

jichž dovolaly se nižší stolice nebo snad z jiného o jinou normu se opírajícího důvodu zapovědětí rozšiřování letáků vydaných někým, kdo k tomu oprávněn nebyl, a otázka, zda stěžující si knih. rada je oprávněna letáky zvoucí k návštěvě knihovny způsobem, o jaký šlo, vydávati a rozšiřovati, jsou zřejmě otázky merita. Otázkou merita se žal. úřad zřejmě neobíral a ani obíratí nechtěl, odmítnuv rekurs k němu podaný pro nedostatek legitimace st-lky. Tuto legitimaci nesměl však žal. úřad odepřítí stěžující si knihovní radě proto, že podle jeho názoru překročila vydáním letáku obor působnosti zákonem jí vyměřený, neboť tato okolnost není důvodem pro odmítnutí opravného prostředku podaného proti zákazu policejnímu pro nedostatek legitimace k jeho podání.

Z těchto důvodů bylo nař. rozhodnutí zrušiti podle § 7 zák. o ss, aniž bylo možno zabývati se otázkou, přísluší-li podle zák. č. 430/19 knihovní radě obecní knihovny také oprávnění vydávati a rozšiřovati letáky čili nic, a byla-li by skutečnost ta důvodem pro zákaz, nař. rozhodnutím v platnosti ponechaný.

č. 8259.

Honební právo (Slovensko): * Pro příslušnost k vlastní honitbě po rozumu § 2 zák. čl. XX:1883 není třeba vlastnictví knihovního.

(Nález ze dne 26. listopadu 1929 č. 21.176.)

Prejudikatura: Boh. A 4614/25, 5049/25, 7107/27, 7286/28.

Věc: Obec V. proti župnímu úřadu v Nitře o přiznání samostatného honebního revíru.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Vladimír V. oznámil obecnímu úřadu ve V., že podle připojeného vyjádření vytvořil s Drem Karlem G. samostatný honební obvod. Usnesením z 27. července 1927 odepřel zastupitelský sbor obce V. vzítí toto oznámení na vědomí, poněvadž Vladimír V. vlastnictví zbytkového statku nedokázal, neboť obci nepostačuje přípis přidělového komisaře stpú-u v Z., nýbrž jest potřebí předložiti původní přidělovou listinu, vydanou stpú-em s řádným výtahem z pozemkové knihy.

Z tohoto usnesení se odvolali Vladimír V. a Dr. Karel G. Okr. úřad ve V. rozhodl výnosem z 29. srpna 1927, že pozemky Vladimíra V. a Dra Karla G. tvoří na základě § 2 zák. čl. XX:1883 samostatný honební revír. — — — —

K odvolání obce V. potvrdil župní úřad v Nitře nař. výnosem rozhodnutí okr. úřadu na základě zák. č. 220/22, kterým byl § 29 zák. č. 329/21 změněn.

Rozhoduje o stížnosti, řídil se nss těmito úvahami:

V nál. Boh. A 4.614/25, 5.049/25, 7.107/27 a 7.286/28, vyslovil nss zásadu a to v prvých třech stran Čech, ve čtvrtém stran Moravy, že pro příslušnost pozemků k t. zv. vlastní honitbě není třeba vlastnictví, resp. knihovního vlastnictví těchto pozemků, nýbrž že dostačuje držení pozemků s vůlí, míti je za vlastní. Býv. uher. zák. čl. č. XX:1883 praví sice v § 2 odst. 1., resp. odstavci 2. bodu 3, že za určitých pod-

mínek přísluší vlastníku na jeho pozemcích právo honitby a že několik vlastníků může se spojit pro společné provozování honitby na pozemcích, když nemá žádný z těchto vlastníků o sobě minimální výměru pozemků, pro vlastní honitbu požadovanou; avšak z dalších ustanovení cit. zák. (§ 3 odst. 1, § 4 odst. 1, § 5, § 8 atd.) jest zřejmo, že zákon promiscue užívá slov »vlastník« a »držitel«, resp. »vlastnictví« a »držení«, i neklade tudíž zřejmě váhy na civilistický význam pojmu »vlastník« a »vlastnictví«. Není proto důvodu, aby pro poměry na Slov. bylo odlišně od zásad platných pro Čechy a Moravu, ve příčině jichž odkazuje nss na svrchu citované prejudikáty, požadováno ve věcech způsobu svrchu naznačeného vlastnictví pozemků v přesném smyslu civilistickém, nýbrž postačuje i tu držba.

Nař. rozhodnutí, které vychází z téhož názoru a které uznalo přípustnost vlastní honitby dvou majitelů realit, spojivších se podle 3. bodu druhého odstavce § 2 zák. čl. XX:1883, vzhledem k nesporné mezi stranami okolnosti, že Vladimír V., nejša dosud knihovním vlastníkem příslušných pozemků, jest jejich držitelem, jest tudíž ve shodě se zákonem a stížnost jest bezdůvodná.

Č. 8260.

Stavební právo: Zřízení plotu samo o sobě není vázáno na stavební čáru; avšak je na ni vázáno, není-li stavebním objektem samostatným, nýbrž součástíou stavebního celku na stav. čáru vázaného.

(Nález ze dne 27. listopadu 1929 č. 21.205.)

Prejudikatura: Boh. A 2839/23 a 7049/28.

Věc: Gustav G. ve St. (adv. Dr. Leopold Schürer z Prahy) proti zemskému správnímu výboru v Praze o zřízení plotu.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Výměrem měst. úřadu ve St. ze 7. dubna 1928 bylo manželům T. uděleno prozatímní stav. povolení k postavení plotu na hranicích jejich pozemku č. kat. ... St-I jako soused domáhal se v cestě rekursní toho, aby stavebníkům bylo uloženo ustoupiti s plotem do regulační čáry, avšak požadavku toho nebylo vyhověno a zsv nař. rozhodnutím, odvolávaje se na nál. Boh. A 2.839/23 vyslovil, že stav. úřad nemůže stavebníku s poukazem na plán polohy ukládati, aby ustoupil s plotem do regulační čáry. K formálním námitkám st-le poznamenal zsv, že je zcela bezvýznamné, zda předseda a stavební znalec byli při stav. komisi náhledu opačného a že také okolnost, že dotyčné prohlášení jejich nebylo do protokolu pojato, nemůže míti vlivu na rozhodnutí úřadu o udělení stav. povolení. Okolnost, že stavebníkům bylo stav. povolení uděleno jen provisorně, nemůže podle nař. rozhodnutí míti za následek nepřipustný zásah do právní sféry st-le.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí podané uvážil nss takto:

Stížnost uplatňuje proti nař. rozhodnutí především námitku rázu formálního a vytýká, že protokol o komis. řízení byl vadně sepsán, ježto nepodává správně ani vyjádření techn. znalce a členů komise, kteří při komisi vyslovili se proti postavení plotu na hranici pozemku,